

DRANCOVÁNÍ

Kromě svého žoldu, či místo něj, měl voják další potenciální zdroje příjmu. Voják, který se v bitvě či při útoku během obléhání vyznamenal, mohl dostat malou odměnu. Vojáci, jenž v bitvě u Marston Moor v roce 1644 a Dunbaru v roce 1650 získali royalistickou zástavu, dostali po deseti šilincích a muži nesoucí žebříky při útoku na Bristol v roce 1645 obdrželi po pěti šilincích.

Drancování však neslo víc než hrdinství a vojáci, kteří dobyli obléhané město útokem, měli podle tehdejších zákonů války právo drancovat bez omezení. Při útoku byl počet obětí vždy vysoký a zákony války jednoduše odrážely skutečnost, že za takové situace velitelé útočícího

vojska chvíli trvá, než dostane své vojáky opět pod kontrolu. Stanovením limitu, obvykle 24 hodin, všichni věděli, na čem jsou, a velitel na konci určené doby opět nastolil pořádek. Kromě všech cenností – mincí, zlata, stříbrného nádobí či šperků – mohli vojáci vydělat prakticky na čemkoliv, co dokázali odnést a následně prodat. Další možností, pro civilisty velmi zajímavou, bylo zaplatit výkupné, aby se všeobecnému drancování vyhnuli. Po strastiplném obléhání vnímali vojáci drancování jako svůj právoplatný nárok a jejich velitelé jim v něm nemohli bránit, aniž by jim výměnou nabídli něco jiného. Například v únoru 1644 irská Válečná rada stanovila, jak budou „válená kořist a lup“ rozdělovány: pěšák obdržel jeden díl, kavalérista dva díly, kaprál měl dostat jeden a půl dílu pěšáka atd.

Výše žoldu

Měnou užívanou v tomto období byly libry, šilinky a pence. 12 penny či pencí byl jeden šilink, 20 šilinků jedna libra.

Irská armáda earla z Essexu, 1599	
Důstojníci a mužstvo	Denní žold
Kapitán	Dva šilinky a šestipence
Poručík	Dva šilinky
Praporčík	Jeden šilink a šestipence
Seržant	Jeden šilink
Tambor	Jeden šilink
Vojín	Osm pencí

Žold nabízený armádě na podporu protestantských zájmů ve válce falcké, 1621	
Důstojníci a mužstvo	Denní žold
Kapitán	Šest šilinků
Poručík	Tři šilinky
Praporčík	Dva šilinky a šestipence
Seržant	Jeden šilink
Tambor	Jeden šilink
Ranhojič	Jeden šilink
Vojín	Osm pencí

Jako reakce na vyšší ceny základních potravin, zvláště chleba, byl mezi lety 1649 až 1655 zvýšen žold prostých vojáků, a to na devět pencí, pokud sloužili v posádce, a na deset, když vytáhli do pole.

Armády v občanských válkách, 1642–48	
Důstojníci a mužstvo	Denní žold
Kapitán	Dvanáct šilinků
Poručík	Čtyři šilinky
Praporčík	Tři šilinky
Seržant	Jeden šilink a čtyři pence
Pisař	Jeden šilink
Tambor	Jeden šilink
Vojín	Osm pencí

Royalistická armáda, 1672	
Důstojníci a mužstvo	Denní žold
Kapitán	Osm šilinků
Poručík	Čtyři šilinky
Praporčík	Tři šilinky
Seržant	Jeden šilink a čtyři pence
Tambor	Jeden šilink
Vojín	Deset pencí

V roce 1672 dostával prostý voják deset pencí. Po roce 1672 činil žold všech vojáků v posádkách mimo Londýn osm pencí.